

maaden, en Forhandling, som der maaske neppe kan blive Tid til. Men det er i alt Fald et Spørgsmaal, som jeg for mit Vedkommende vilde henstille, at man overvejede i det kommende Udvalg.

Dernæst har Statens Jordlovsudvalg gjort opmærksom paa, at man burde forhøje Dagpengene for Kommissionens Medlemmer fra 6 til 10 Kr. og fra 10 til 15 Kr. Det ærede Medlem Hr. Olufsons Bemærkninger i saa Henseende kan jeg fuldt ud tiltræde. Statens Jordlovsudvalg tilraader dernæst, at man gennemfører Ændringer i §§ 7 og 9 angaaende Fastsættelse af Byggelaan og Formerne for Udbetaling af Forskud til Jordkøb. Udvalget ser gerne, at der i Loven skabes den størst mulige Sikkerhed for, at de, der ønsker at gøre Brug af Loven, saa tidligt som paa nogen Maade muligt, kan faa Besked om de Forhold, de kommer til at arbejde under. Det ærede Medlem Hr. Olufson har jo ogsaa anført det uheldige i, at man et Aar i Forvejen skal træffe Handel og Aftale om den Jordlod, man det kommende Aar skal bebygge, uden at have nogen Grad af Vished for, hvilket bestemt Statslaan man kan regne med til dette Jordkøb. Derfor har vi fra Statens Jordlovsudvalgs Side foreslaaet en Ændring, der gaar ud paa, at Byggelaanene skal fastsættes for hvert Aar ad Gangen med et Tillæg af mindst 6 500 Kr. til Køb af Jord. Fremdeles har vi anbefalet, at § 9 ændres saaledes, at det Forskud, der kan udbetales til Jordkøb, ikke fikseres, men bestemmes administrativt efter hvert enkelt Forhold og efter det Behov, der er i saa Henseende. Det er klart, at det i mange Egne af Landet ikke vil være muligt at nøjes med det i Lovforslaget foreslaaede Forskud paa højst 6 500 Kr., som Køberpris for den Jordlod, man agter at bygge paa.

Endvidere tilraader Statens Jordlovsudvalg, at Bestemmelsen i Lovforslaget om, at Statens Jordlovsudvalg skal træffe Afgørelse om, hvilke Ansøgere der skal komme i Betragtning, ændres til kun at gælde i Tvivlsfælde. Jeg tror, det vilde være for omfattende, og det vil sikkert ogsaa fra Amtskommissionernes Side føles generende, hvis Statens Jordlovsudvalg skulde have den afgørende Myndighed i saa Henseende i alle Tilfælde; men jeg tror, det vilde være klogt og rigtigt for Ensartethedens Skyld og for den Oplysning, der altid er at eftertrægte, at Statens Jordlovsudvalg faar Adgang til at faa indsendt Ansøgningsskemaerne, eventuelt Listerne, for de Ansøgere, der i hvert Amt melder sig.

I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom paa et Forhold, som jeg tror, det er værd at tage under Overvejelse, nemlig at faa en noget anden Form for Indkaldelsen af Ansøgninger efter den gamle Lov end den, der hidtil har været gængs; jeg tror, Forholdene vil medføre Nødvendigheden af, at man bliver i Stand til at indkalde Ansøgninger, uden at der vedlægges disse Slutteddel paa Jordkøbet, men kun som Udtryk for, at hvis der er Mulighed for, at de kan komme i Betragtning ved de Midler, der er til Raadighed, er de paagældende Ansøgere til at faa en Lod efter den gamle Husmandslov. Det vilde være en stor Støtte for de Amtskommissioner, der administrerer Loven i de Egne, hvor Jordkøb er vanskelige, og det vilde ogsaa medføre, forekommer det mig, at man kunde hindre noget af det Uvæsen, der har regeret efter den gamle Lovs Bestemmelser, derigennem, at det er Spekulationsfirmaer, der køber hele Ejendomme og bebygger disse ud fra den Betragtning, at naar de kan faa fat paa Ansøgere, saa har de bygget Husene og udstykket Gaardene under den Forudsætning, at der kan skaffes Folk til at modtage de Statslaan, der skal være Grundlag for en Betaling af de Værdier, som de spekulerer med. Ligeledes vilde det være klogt og rigtigt, om man kunde finde en Form, hvorved der ikke trækkes alt for store Veksler paa de kommende Aars Kapital, der anvendes ved denne Lov, idet det i alt for høj Grad gaar ud over de Amter, der paa Grund af Forholdene ikke er i Stand til at spekulere saa stærkt i daarlige Arealer til Udnyttelse til Husmandsbrug, som det bevisligt er sket i enkelte Amter.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich rettede en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister om en aarlig Beretning om Statens Jordlovsudvalgs Virksomhed. Jeg ved ikke, hvad Landbrugsministeren vil svare herpaa, men jeg vil gerne sige — og det tror jeg, jeg kan gøre paa hele Jordlovsudvalgets Vegne —, at vi for vort Vedkommende med største Glæde vilde efterkomme en saadan Anmodning af Landbrugsministeren. Men jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at hvis man fra Rigsdagens Side kræver — og med fuld Ret — at følge Arbejdet derovre, og man vil have Rede paa, hvilket Omfang denne Administration har, saa maa Rigsdagen ogsaa være villig til at vise Imødekommenhed med Hensyn til det Personale, vi har Brug for. Vi har længe i Jordlovsudvalget ønsket at kunne afgive en Beretning, som var let tilgængelig for enhver, der